

under tvende Forudsætninger, nemlig naar den Paagjældende kan overbevises om at have været og naar han efter Reglen i § 6 skal anses at have været vidende om det bestaaende Lyndeforhold. Under andre Forudsætninger kan det ikke gjøres gjældende, altsaa f. Ex. ikke, naar Studsmaalsbogen indeholder den nu almindelige i Loven 1854 § 58 jfr. Loven 29 Marts 1867 hjemlede Tjenestetiden angivende Paategning af Husbonden alene; det vilde endog være tvivlsomt, om Paagjældende kunde dømmes, selv om han overbevistes om at have set saadan ensidig Paategning. Dette er saaledes den anden Begrænsning af det nye Middel til den forurettede Husbondens Bestyrelse for hans Lyndekontrakt. Tilstrækkelig Bevis for, at den nye Husbond har handlet med Bevidsthed om, at han gjorde Indgreb i hans Ret, vil sjældent kunne tilveiebringes, og det nye Vidtrag, som Lovgiveren skulde give til at modarbejde vilkaarlig Lidsfættelse af Lyndekontrakten fra Lyndes Side, saar sølgelig kun gjennem merbemeldte Fiktion nogen væsentlig Betydning, og det er da saameget mere vigtigt, at denne opstilles paa den heldigste Maade. Uvalget skjøner nu ikke rettere, end at der vel ikke kan indvendes noget Postulat mod Bestemmelsen i § 6, men at det paa den anden Side ikke kunde have overveiede Betænkelighed at lade Fiktionen indtræde saaledes, at Trediemand (og Mellemmand) anses vidende, naar det af Lyndets Studsmaalsbog ikke fremgaar, at det er lovligt skilt fra en Tjeneste, til hvilken det isølge Paategning i Bogen er blevet bundet ved Stiftelsen eller Fornyelsen af en Lyndekontrakt. Vi have dog troet ikke at burde foreslaa nogen Ændring paa dette Punkt; men skal § 6 bibeholdes, som den foreligger, maa Uvalgets Mindretal (Dresing og Rier) tilraade, at de nærmere Regler om Husbondens Afgang til at drage sig den til Nytte, saaledes som de ere givne i Lovforslagets § 7, ændres. Denne Paragraf, der er saalydende:

„Enhver af Parterne i et Lyndeforhold er — forsaavidt ikke Andet vedtages — ved dettes Stiftelse saavel som ved dets Forlangelse berettiget til at forlange en af ham selv og den anden Part underskrevet Paategning, der bestemt angiver Tjenestetidens Længde, indført i Studsmaalsbogen.

Efter dette, er Husbonden berettiget til samtidig hermed at fordrø en af ham tagen Afskrift af den i Lyndets Studsmaalsbog indførte Overenskomst om Forholdet bekræftet ved Lyndets Underskrift. Negter Lyndet dette, eller negter Husbonden eller Lynde paa den Andens Forlangende at meddele den ovennævnte Paategning, blive de, forsaavidt Tjenesteforholdet endnu ikke er traadt i Virksomhed, at anse henholdsvis som den, der uden lovlig Grund negter at modtage Lyndet i Tjenesten, eller som den, der uden lovlig

Grund vægrer sig ved at tiltræde Tjenesten; er Lyndeforholdet derimod allerede begyndt, medfører Husbondens Vægning, at Lyndet er berettiget til at forlade Tjenesten og da i Forbindelse hermed gjøre det Ansvar gjældende mod Husbonden, der indtræder som en Følge af Lyndets Vortværing uden lovlig Grund, medens Lyndets Vægning har til Følge, at Husbonden er berettiget til at have Lyndeforholdet og da i Forbindelse hermed at gjøre det Ansvar gjældende mod Lyndet, der indtræder, naar det uden lovlig Grund forlader Tjenesten.“

har ikke kunnet finde Mindretallets Tilslutning. Vi skjøne ikke rettere, end at Forholdet efter disse Regler i deres Anvendelse bliver følgende: Naar en lyndesøgende Husbond og et husbondssøgende Lynde mødes i Forhandling om Stiftelsen af et Lyndeforhold, kan Et af To blive Tilfældet: Enten kommer Paategningen paa Tale, eller den bringes ikke paa Bane af nogen af Parterne. I første Tilfælde kunne de atter blive enige om, at Paategningen skal indføres, og Indførelsen derefter blive foretaget, — og da har Husbonden naaet den Betyrrelse, Lovforslagets § 6 vil forskaffe ham — eller de vedtage ikke at bruge Paategningen, — og da har Husbonden givet Afkald paa dette Sikkerhedsmiddel — eller endelig Husbonden fordrø den, men Lyndet negter den; i saa Fald maa Følgen blive, at Lyndeforholdet ikke kommer istand, Lyndet maa fornuftigvis træde tilbage fra Forhandlingerne, naar det ikke vil opfylde den af Husbonden i Henhold til Paragrafen stillede Fordring, da det ellers bliver pligtigt til at yde Erstatning og erlægge Bøde efter Lyndelovens Bestemmelser som den, der uden lovlig Grund vægrer sig ved at tiltræde en Tjeneste, eller som den, der uden lovlig Grund forlader en tiltraadt Tjeneste. Lyndeforholdet kommer altsaa slet ikke istand, det Lynde, der fjender Følgerne, lader sig ikke fæste af den Husbond, der ved Fæsteforhandlingerne forlanger Paategningen. — I det andet af ovennævnte Tilfælde, at Paategningen ikke bringes under Forhandling af Nogen af Parterne, vil jo Husbonden ikke med Nytte senere kunne stille Forlangende derom; thi Lovforslaget berettiger ham kun til at stille det ved Stiftelsen af et Lyndeforhold (og ved dets Forlangelse, stikende eller udtrykkelige Fornælselse). Den i § 6 hjemlede Fiktion vil derfor formentlig ikke kunne komme Husbonderne til nogen virkelig Nytte, medmindre Lyndet frivillig gaar ind paa Indførelse af Paategningen i Studsmaalsbogen; men dette kan kun ventes af det Lynde, som er tilfunds at efterkomme Lyndekontrakten, og mod saadant Lynde er det af ringere Bigtighed at sikkre sig. Det Spørgsmaal opstaar da, om man bør lade § 7 simpelthen udgaa og lade det bero ved Reglen i § 6 — hvor da de tvende Egenstaber, som Paategningen skal